תלמוד בבלי · ראשונים · רי״ף · מפרשים · הגהות חוות יאיר

הגהות חוות יאיר על גיטין

רבי יאיר חיים בכרך [החוות יאיר]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

הגהות חוות יאיר על גיטין

רבי יאיר חיים בכרך [החוות יאיר]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/הגהות-חוות-יאיר-על-גיטין/

הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

דף ב: 4
דף ג: 4
דף ד: 4
דף ו: 4
דף ו: 4
דף ז: 4
דף ט: 4
דף י: 5
דף י: 5
דף יג: 5
דף יג: 5
דף יד: 5
דף יד: 5
דף טו: 6
דף טו: 6
דף טז: 6
דף יז: 6
דף יח: 6
דף יט: 6
דף כ: 6
דף כא: 6
דף כב: 7
דף כב: 7
דף כג: 7
דף כד: 7
דף כד: 7
דף כו: 7
דף כו: 7
דף כז: 7
דף כח: 8
דף כט: 8
דף ל: 8
דף ל: 8
דף לא: 8
דף לא: 8
דף לג: 8
דף לד: 9
דף לה: 9
דף לז: 9
דף לט: 9
דף לט: 9
דף מ: 9
דף מ: 9
דף מא: 9
דף מב: 9
דף מב: 10
דף מג: 10
דף מד: 10
דף מה: 10
דף מה: 10
דף מו: 10
דף מז: 10
דף מח: 11
דף נ: 11
דף נא: 11

דף ב:

כה"ג שילהי ב"ב:
צ"ע היאך מוכח מזה דס"ל לא פלגינן דיבורא מיהא גם לפי' הרי"ף צ"ע עי' ברע"ב ורמב"ם במשנה ספ"ג דדמאי ובראש פ"ה:
עי' פירש"י ברי"ף ב"ב פ"ט סי' תתק"ח:

דף ג.

נ"ל משום דמשמע יתקיים גם ע"י אחרים שמעידין על כתב העדים:

דף ד:

נ"ב עיין בראש"ש:

דף ו.

עי' ברי"ף ב"ב סי' תתצ"ב:

דף ו:

ה"ג בגמ' רצונו כו' פקדונו:

דף ז:

לשון רש"י הרי הם יכולין לקיימו וקשה אם אמרו שמכירין הם אפי' עד א' נמי לפי' רש"י וכבר דחו התו' דברי רש"י ותמהתי שלא הרגישו בזה:
לפ"ז כ"ש אם גם נחתם היום וניתן למחר והכי מוכח בתוס' דף י"ז ע"ב ד"ה עד שעת ולולי שהם פירשו כך היה אפשר לומר דבמשנתינו הגט מוקדם ממש ולא פליגי רבנן ופסול אפי' ע"י שליח משא"כ נחתם ביום שנכתב ונמסר ביום שאחריו יש לחלק בניתן על ידי שליח ובכה"ג חילק השו"ס דף י"ח ע"א ועי' מ"ש בגליון סי' תמ"א:

דף ט:

צ"ע אי מיפסיל לגמרי אף מבני חרי:
י"ל דלא ידעי למיקרי גרע טפי:

דף י.

ע"ל ריש פרק הזורק:

דף י:

צ"ע בנמחק לפנינו עי' ח"מ סי' מה סעיף כ:

דף יג.

נ"ב כה"ג בסוף פ' אלו נערות:
נ"ב עי' בפ' הכותב:

דף יג:

ונ"ל דצריך ליתנו ע"י שליח דאזי קלא אית ליה כמ"ש התוס' פ"ב דף י"ז ע"ב דאל"כ פסול משום גט מוקדם כמבואר שם בגמ' גם בדלא נתייחד עמה הבעל אח"כ דאל"כ לא תינשא כבפ"ח והרמב"ם והטור גרסו משנה זו בשליח וכ"מ לשון משנה ורק ברייתא דמצא גיטי נשים צ"ע:
נ"ב עי' ב"מ פ"א:
דתניא מצא גט אשה בשוק בזמן שהבעל מודה יחזור לאשה ואפי' לזמן מרובה:
רש"י בגמ' לא פי' כן:
צ"ע דהול"ל דלמא מת ואין גט לאחר מיתה ובגמ' לקמן מדמה מת בעל למת שליח ראשון ג"כ צ"ע ע"ל סי' תמ"ו וסי' תק"ט:

דף יד.

התוס' הקשו מהא דאמרי' דלמא שכיבא כדאי' בהמפקיד דף ל"ט ע"ב:

דף יד:

דתניא הולך גט זה לאשתי ה"ז משלחו ביד אחר את הולך גט זה לאשתי ה"ז לא ישלחנו ביד אחר רשב"ג אומר בין כך ובין כך אין השליח עושה שליח:
משא"כ בלא אמר מלת והדר והתוס' הקשו מההוא דהכותב דף פ"ה ע"א ותירצו יפה:
צ"ע מתני' היכי דמי:

דף טו.

בגמ' כי משוי ב"ד שליח בפניו כו' עי' בהרא"ש גי' הרי"ף ובהגהת מהר"ם:
בתוס' אפי' יהיב לה נמי הרי לא נתקיימה:
צ"ע:

דף טו:

פי' בזמנן הנזכרין ר"ל לאפוקי מקמי הכי רק בימים הנ"ל ומשם ואילך ומ"מ צ"ע כי י"מ דר"ל הואיל דכל יום זמנו לא יכול כל א' למכור בלא חבירו. עי' ח"מ סי' קע"ו סעיף י"ד:
בלא ירשו נכסי מאביהן מיירי:

דף טז.

עיין לעיל סוף פ"ק:

דף יז.

א"כ גם בקרבן הדין כן:

דף יח:

צ"ע הא גרושה א"צ שבועה כלל אם לא בפוגמת וי"ל שאחר כך מת בעלה מתרצה ליפרע מן היתומים עיין באה"ע סי' צו:
עיין פה באשר"י ולקמן פרק בתרא:

דף יט.

עי' [רי"ף] יבמות פ"י [סי' קט"ז]:

דף כ.

פי' אין העבד כותב רק זה ששחררו:

דף כא:

צ"ע מאומר בהיפך עיין ברי"ף לעיל פ"ב סי' תל"ז דלא פליג ר"י שם:

דף כב.

פי' זה ביש בנ"ח אינה גובה מזה עי' בתוס' ור"ן:

דף כב:

עי' רי"ף קדושין פ"א סי' תקצ"ח:

דף כג.

עי' מו"ק ספ"ב:

דף כד.

עי' בתוס':
התוס' השיגו על זה:

דף כד:

תימה התם אביי [אמר]תדע דבע"ח דיניה בבינוני' ומיתמי בזיבורית וא"ל רבא הכי השתא בע"ח דיניה מדאורייתא בזיבורית וכו' אלא הכא כיון דדיניה מדאורייתא בזיבורית שהרי שעבדה לו בפירוש אפי' מיתמי נמי:

דף כו.

מש"כ בלי כסף ובלי משיכה אפי' בהקדש בכה"ג לא הוי אמירתו לגבוה עי' תוס' בקדושין דף כ"ט:
הובא עוד בפ' הזהב סי' שע"א. וע"ע בפ"ק דקידושין סי' תר"ז:
נ"ל דע"כ מחויב האפוטרופוס לחזור אם לא שרואה שהוא תקלה ורעה ליתמי ואי טען לוקח הפירות שלך הם משתבע היסת בדטען ודאי ובספק חרם סתם:

דף כו:

עיין בהרא"ש:

דף כז.

ומיירי בלא נתן לו המעות וכדמסיק הרי"ף:

דף כח:

ברי"ף סי' תנ"ב:
אבל בדברי רבינו משמע שהוא מפרש דהשליח אמר (בשנים) [בשמה] הבא לי גיטי ובאמת אמרה לו התקבל לי גיטי וכן ברישא אמר השליח (בשנים) [בשמה] התקבל לי גיטי ובאמת אמרה לו הבא לי גיטי ויש לו גירסא הפוכה מרש"י ועיין בגמ' אמיתת הגי' ההפוכה אבל לטעמא ולדינא עולין בקנה א':

דף כט:

הו"ל לאתויי ראיה ממ"ש בסמוך מיגו דאמרה לדידי יהביה ניהלי ולרב הונא אין זה מיגו
*ודבריו צ"ע ואולי יש איזה ט"ס בכאן[ודו"ק ועי' בהרא"ש:
צ"ע הא קי"ל בדיש מסייע לה מעיזה ואינה נאמנת עי' ברא"ש:

דף ל.

עי' רי"ף קדושין סי' תרל"ו:
עי' תוס' ור"ן דלא אסרינן כל הפנויות לכל אדם:
עי' רי"ף כתובות סי' ר"ג:
בגמ' ליתא:

דף ל:

עיין עוד רי"ף קדושין סי' תרכ"ח:

דף לא.

ברי"ף סי' תתקי"ח ועיין ביבמות ס"פ ב"ש:

דף לא:

ברי"ף תתקכ"ט:

דף לג:

פי' שיפרש בו היאך אמר:

דף לד:

הובא ברי"ף כתובות סי' שנ"ו:

דף לה:

וכן כתבו התוס' דף ע' ע"א:

דף לז.

עיין ברי"ף כתובות פרק אע"פ סי' רעז:

דף לט.

עי' רי"ף ב"ב סי' תת"ע:

דף לט:

עי' לעיל ברי"ף סי' תל"ג:

דף מ.

אף על פי שעסוקין באותו ענין. [ועיין בר"ן].

דף מ:

וכן נפרש קרוב לו כדי שישוח [ויטלנו וכן] הוא אם שניהם יכולין [כו'] ועיין בגמ':

דף מא:

אפילו נתגרשה בו ביום עי' תוי"ט:
עי' מ"ש בגליון לעיל סי' תכ"ג:

דף מב.

גט לאיש ושובר לאשה וטעה. וכ"ה בגמ':
צ"ע ונ"ל שאם לפני שגירשה בעלה בא עליה יבמה וידוע שממנו נתעברה הוי ספק ממזר. עי' טור אה"ע סי' מד ובש"ע שם סעיף ז:

דף מב:

ועוסקין באותו ענין:
עי' לעיל ברי"ף יבמות סי' קכ"ב:
עי' לקמן סי' תקס"ט:

דף מג:

וצ"ע וכי ס"ל לחכמים שא"א לתת גט על תנאי וי"ל דס"ל לחכמים דתנאי דאינו מתרת לכל שאני:

דף מד.

עי' ברי"ף ב"מ סוף פ' השוכר:

דף מה.

דיתהוויין די תצביין:
דתהויין דתצביין:
לימהך דמשמע לי מהך ולא לכתוב למחך דמשמע וכו' כן הגי' בגמרא וברא"ש:

דף מה:

רבא:

דף מו.

אלו תיבות מוקפות ונ"ב שצ"ל היינו היכא דזבין סתמא אבל היכא דאתני מקחו בטל הלכך:

דף מז:

עי' לעיל סי' תנ"ח:
פי' דא"כ ע"כ הא דולד ממזר ביש עדי מסירה דאל"כ אפי' שני עדים חתומים נמי:
וצ"ע די"ל דבזה אין הולד כשר משא"כ בשני עדים חתומים ומ"מ י"ל דעכ"פ לא תנשא ואפשר דג"כ תצא לחד מ"ד:

דף מח:

נ"ב כזה
עברי ראובן בן עקב עד
יוני שמעון עד יוסף בן
עברי בן דן [**עד**] **פרץ**
יוני יחצאל בן נפתלי [**עד**]
[נראה שהיה לרבינו גי' אחרת במשנה מגירסת רש"י ועי' בתוס' דף פ"ז ע"הב בד"ה ע אחד עברי ועד אחד יוני]:
סופו של זה בצד סופו של זה והעדים אמצע את שהעדים נקראים עמו כשר [ראשו כו'. וכ"ה במשנה שבגמ']:
לשון רש"י בגמ' אם העברים חתומים למעלה הימיני כשר ואם היונים חתומים למעלה השמאלי כשר. וצל"ע דא"כ צ"ל ביונים למעלה שהשני פסול דחיישי' דעברים חתמו גונדלית ובפי' רש"י לא משמע כן דלא כתב חשש גונדלית אלא ביונים רק בתוס' לפי' ר"ת חוששין לזה. משא"כ לפירש"י דלדיידיה (אין) [אם] שני עדים יונים ראשונים שני הגיטין כשרים כי לד"ה אין חששש גונדלית כשיש לפניו עד שחתם דחיישי' שחתם הוא ג"כ כדרכו כמוהו ומ"מ לשון משנה במ"ש את שהעדים הראשונים וכו' משמע בין עברים ראושנים או יונים וצ"ע ברש"ל ורש"א:

דף נ.

משמע דפליגי וצ"ע. [ועי' בר"ן]:

דף נא.

עי' בריי"ף יבמות סי' פ"ה: